

Turde At Tænke

Mod og frist i luften
Ranke rygge på rad og række
Ben i næsen er en fællesbetegnelse
Varmet af samhørighed der rødmer kinder og holder hovedet højt
Flaget er hejst, og jeg misser med øjnene mod solen
På et og alt er jeg taknemmelig

Når vinden vender mærker man savnet
Jeg går uret og forstyrret
En sort sky i hælene
Hænder er varme, øjne, tørre
Det suser for ørene, kulden niver
Jeg er præget, ikke plaget, af en summen i hovedet
Den banker mod kranievæggen
Risler ned langs rygraden
Finder fundament i et forsømt fodfæste

Den sætter mig spring
Jeg er som bøgen, længe afventet med hjertet i halsen
Man mærker en lettelse, som har det gibbet i én længe
Man kaster sig rundt. Hopper og spjætter
Det er en forskrækkelse i sig selv, at man stadig kan
Eufori fosser som et springvand
Jeg er i mig selv er et vandfald

Skabt til at strime

Til at fryde i al' min herlighed

Ved at leve i en tid som denne

Og aldrig igen misse et øjeblik